

Încărunțită-n galben

Ina M.

Încărunțită-n galben este din nou natura
Și sentimente- n ceară aduc gutuia, para
Pe masa cu mirosuri a sufletului trist
De om bătut de vânturi în zile fără rost.

Caută ochii-n lacrimi (prin picături ce mușcă
Din amintiri cu soare) pe cer o caldă frescă,
Dar nu se întrevăd decât schițe în norii
Care se scaldă-n gri și-n puncte pun cocorii.

Privirea-i coborâtă, pământul negru-umed
Pătrunde prin picioare și cu miros de putred
Ajunge pân'la nasul care-i bătut de vântul
Cel rece și flămând să-audă-n gând cuvântul:
"Trist..." Ne-nvăluie iar frigul, imbrățișați de dor
De zilele de vară, privim cu frunze mor!